

20. 6. 2013

ID: 91743

Náklady řízení

Incidenční spor o popření (určení) pravosti pohledávky je ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 písm. a/ advokátního tarifu sporem o určení, zda tu je právní vztah nebo právo. Při absenci zvláštního právního předpisu o sazbách odměny za zastupování stanovených paušálně pro řízení v jednom stupni je namístě postup dle § 151 odst. 2 věty první části věty za středníkem o. s. ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 ICdo 19/2012, ze dne 30.5.2013)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobců a/ A. 3MP s. r. o., se sídlem v P., a b/ C. ENGINEERING s. r. o. v likvidaci, se sídlem v P., obou zastoupených JUDr. A.R., advokátem, se sídlem v P., proti žalovaným 1/ E. OCTAVA SE, evropské společnosti, se sídlem v B., zastoupeným Mgr. J.V., advokátem, se sídlem v P., a 2/ JUDr. Ing. H. H., jako insolvenční správkyni dlužníka P. CZECH s. r. o., o popření pravosti pohledávky, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 94 ICm 2074/2010, jako incidenční spor v insolvenční věci dlužníka P. CZECH s. r. o., se sídlem v P., vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 94 INS 3902/2010, o dovolání žalobců proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 9. ledna 2012, č. j. 94 ICm 2074/2010, 102 VSPH 62/2011-75 (MSPH 94 INS 3902/2010), tak, že dovolací řízení se zastavuje.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 23. února 2011, č. j. 94 ICm 2074/2010-22, odmítl Městský soud v Praze (dále jen „insolvenční soud“) žalobu, kterou se žalobci domáhali popření pravosti pohledávek společnosti UniCredit Bank Czech Republic, a. s. (bod I. výroku) a rozhodl o nákladech řízení (bod II. výroku).

K odvolání žalobců Vrchní soud v Praze v záhlaví označeným usnesením potvrdil usnesení insolvenčního soudu (první výrok) a rozhodl o nákladech odvolacího řízení (druhý výrok).

Proti usnesení odvolacího soudu podali žalobci dovolání, které posléze (podáním ze dne 20. května 2013) vzali zpět.

Nejvyšší soud pak v důsledku tohoto dispozitivního úkonu zastavil dovolací řízení dle § 243b odst. 5 věty druhé zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“).

S přihlédnutím k tomu, že v průběhu dovolacího řízení rozhodl insolvenční soud (usnesením ze dne 26. března 2013, č. j. MSPH 94 INS 3902/2010-P1-8, ve znění usnesení téhož soudu ze dne 28. března 2013, č. j. MSPH 94 INS 3902/2010-P1-10), že společnost E. OCTAVA SE, evropská společnost, vstupuje do insolvenčního řízení na místo věřitele UniCredit Bank Czech Republic a. s. rozhodoval Nejvyšší soud o dovolání již vůči evropské společnosti, jako prvnímu žalovanému (§ 19 odst. 1 věty druhé zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení /insolvenčního zákona/).

Výrok o náhradě nákladů dovolacího řízení se opírá o ustanovení § 243b odst. 5 větu první, § 224 odst. 1 a § 146 odst. 2 větu první o. s. ř., když žalobci (zpětvzetím dovolání) procesně zavinili, že dovolací řízení bylo zastaveno a žalovaným vzniklo právo na náhradu nákladů dovolacího řízení.

Nejvyšší soud nepřehlédl, že podle ustanovení § 151 odst. 2 věty první o. s. ř. by při rozhodování o

náhradě nákladů řízení měl určit výši odměny za zastupování advokátem podle sazeb stanovených paušálně pro řízení v jednom stupni zvláštním právním předpisem (jímž byla vyhláška č. [484/2000](#) Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. [177/1996](#) Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb /advokátní tarif/, ve znění pozdějších předpisů) [část věty před středníkem] a že podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně (podle ustanovení advokátního tarifu) by se mělo postupovat, jen jde-li o přiznání náhrady nákladů řízení podle § 147 a § 149 odst. 2 o. s. ř. nebo odůvodňují-li to okolnosti případu (část věty za středníkem).

Vzhledem k tomu, že Ústavní soud nálezem pléna ze dne 17. dubna 2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/12, uveřejněným pod číslem 116/2013 Sb. zrušil (s účinností od 7. května 2013, kdy byl nález vyhlášen ve Sbírce zákonů) vyhlášku č. [484/2000](#) Sb. jako neústavní a s přihlédnutím ke sdělení Ústavního soudu ze dne 30. dubna 2013, č. Org. 23/13, k onomu nálezu, uveřejněnému pod číslem 117/2013 Sb., nicméně Nejvyšší soud uzavírá, že při absenci zvláštního právního předpisu o sazbách odměny za zastupování stanovených paušálně pro řízení v jednom stupni je namísto postup dle § 151 odst. 2 věty první části věty za středníkem o. s. ř. (srov. shodně též důvody rozsudku velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 15. května 2013, sp. zn. 31 Cdo 3043/2010, dostupného veřejnosti na webových stránkách Nejvyššího soudu).

Náklady prvního žalovaného v dovolacím řízení sestávají z odměny advokáta za jeden úkon právní služby (vyjádření k dovolání ze dne 5. června 2012). S přihlédnutím k době započetí úkonu právní služby přísluší advokátu prvního žalovaného odměna podle advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. prosince 2012 (dále jen „advokátní tarif“); srov. § 8 odst. 1 advokátního tarifu a přechodné ustanovení obsažené v článku II vyhlášky č. [486/2012](#) Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. [177/1996](#) Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

Dovolání směřovalo proti rozhodnutí odvolacího soudu, které nebylo rozhodnutím „ve věci samé“, takže advokátu prvního žalovaného přísluší za tento úkon právní služby mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny (§ 11 odst. 1 písm. k/, odst. 2 písm. c/ a odst. 3 advokátního tarifu); srov. obdobně např. již důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. dubna 2001, sp. zn. 29 Odo 34/2001, uveřejněného pod číslem 71/2001 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. srpna 1999, sp. zn. 20 Cdo 324/98, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 4, ročník 2000, pod číslem 41.

Incidenční spor o popření (určení) pravosti pohledávky je ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 písm. a/ advokátního tarifu sporem o určení, zda tu je právní vztah nebo právo (srov. např. již usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. listopadu 1999, sp. zn. 31 Cdo 863/99), u kterého se považuje (pro rozhodnou dobu) za tarifní hodnotu částka 25.000,- Kč. Tomu odpovídá (dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu) mimosmluvní odměna ve výši 2.100,- Kč, z níž jedna polovina činí 1.050,- Kč. Spolu s náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300,- Kč a s náhradou za 21 % daň z přidané hodnoty ve výši 283,50 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.) tak dovolací soud přiznal prvnímu žalovanému k tíži žalobců celkem částku 1.633,50 Kč, k jejíž úhradě zavázal dovolatele solidárně.

Druhé žalované v dovolacím řízení podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly, proto Nejvyšší soud rozhodl, že ve vztahu mezi žalobci a druhou žalovanou nemá nikdo z účastníků právo na náhradu nákladů dovolacího řízení.

Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (do 31. prosince 2012) se podává z bodu 7., článku II., zákona č. [404/2012](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Nájemné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Péče o dítě \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o smlouvě budoucí \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Autonomie vůle](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)